

รายงานผลการรับฟังความคิดเห็น
และการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างกฎหมาย

ร่างพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(นายสฤกษ์พงษ์ เกี่ยวข้อง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

โดย

คณะกรรมการขับเคลื่อนการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบ
ที่อาจเกิดขึ้นจากร่างกฎหมายที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
หรือผู้มีสิทธิเลือกตั้งไปสู่ภาคประชาชน
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สารบัญ

	หน้า
สารบัญ	ก
บทสรุปผู้บริหาร	ข
ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของร่างกฎหมาย	1-1
1. ชื่อร่างกฎหมาย	1-1
2. หลักการและเหตุผล	1-1
3. ผู้เสนอร่างกฎหมาย	1-2
ส่วนที่ 2 การรับฟังความคิดเห็นและสรุปผลการรับฟังความคิดเห็น	2-1
1. ข้อมูลประกอบการรับฟังความคิดเห็น	2-1
2. ตารางเปรียบเทียบร่างกฎหมาย	2-1
3. ผู้เกี่ยวข้องที่ได้รับหรืออาจได้รับผลกระทบจากร่างกฎหมาย	2-3
4. ประเด็นการรับฟังความคิดเห็น	2-4
5. ระยะเวลาและวิธีการการรับฟังความคิดเห็น	2-5
6. สรุปผลการรับฟังความคิดเห็น	2-6
ส่วนที่ 3 รายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างกฎหมาย	3-1
1. ความเป็นมา สภาพปัญหา ความจำเป็นที่จะต้องตรากฎหมาย	3-1
2. ความสอดคล้องของร่างกฎหมาย	3-1
3. ประโยชน์ที่ประชาชนและสังคมจะได้รับ	3-2
4. ความสัมพันธ์หรือความใกล้เคียงกับกฎหมายอื่น	3-2
5. ผลกระทบโดยรวมที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย	3-2
6. ผลกระทบของร่างกฎหมายที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (CORRUPTION)	3-4
7. การกำหนดให้มีระบบอนุญาตอนุมัติหรือการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่	3-5
8. การกำหนดให้มีระบบคณะกรรมการ	3-5
9. บทกำหนดโทษ	3-6
10. การประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย	3-6
ส่วนที่ 4 การเปิดเผยรายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างกฎหมาย	4-1

บทสรุปผู้บริหาร

ร่างพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งเสนอโดยนายสฤกษ์พงษ์ เกี่ยวข้อง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับคณะ มีหลักการสำคัญเพื่อแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติ ภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551 เนื่องจากปัจจุบันมีการปิดกั้น และจำกัดการสร้างภาพยนตร์ไทย ตามมุมมองค่านิยมความเชื่อของไทยมากเกินไป ทำให้การประกอบธุรกิจการสร้างภาพยนตร์ไทย ไม่สามารถพัฒนาให้มีความน่าสนใจและแข่งขันกับธุรกิจภาพยนตร์จากต่างประเทศได้ จึงสมควร แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติดังกล่าวให้มีการผ่อนคลายมาตรการการจำกัด รวมถึงให้มีการปกป้อง การทำลายสถาบันศาสนา สถาบันพระมหากษัตริย์ และสิ่งแวดลอม และมีการกำหนดให้การสร้าง ภาพยนตร์ไทยนั้นจะต้องมีการสะท้อนถ่ายทอดให้ทั่วโลกรู้จัก สนใจและประทับใจในประเทศไทย เอกลักษณะความเป็นไทย วัฒนธรรมไทย ค่านิยมไทย เพื่อนำต้นทุนที่มีอยู่เหล่านั้นมาประยุกต์ ผสมผสานเพื่อเพิ่มมูลค่าผ่านการเล่าเรื่อง ผ่านภาพยนตร์ ดึงดูดให้คนสนใจในประเทศไทยมากขึ้น จะเป็นการช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจของประเทศไทย และพัฒนาธุรกิจการสร้างภาพยนตร์ไทยต่อไป โดยมีการเสนอแก้ไขเพิ่มเติมข้อกำหนดในการสร้างภาพยนตร์ การกำหนดให้ประชาชนมีส่วนร่วม ในการสร้างภาพยนตร์ที่มีผลกระทบหรือก่อให้เกิดความเสียหายต่อสิ่งแวดลอมหรือ ทรัพยากรธรรมชาติ ซึ่งเป็นของรัฐหรือสาธารณสมบัติของแผ่นดิน การแก้ไขเพิ่มเติมอำนาจ ของคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ ตลอดจนการเพิ่มโทษผู้ที่ฝ่าฝืน

คณะกรรมการขับเคลื่อนการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น จากร่างกฎหมายที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือผู้มีสิทธิเลือกตั้งไปสู่ภาคประชาชน ได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นด้วยวิธีการรับฟังผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา และส่งประเด็นไปรับฟังความคิดเห็นจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรืออาจได้รับผลกระทบ จากร่างพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ จากการรับฟังความคิดเห็นจากร่างพระราชบัญญัตินี้พบว่า เหตุผลของฝ่ายที่เห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติ เห็นว่าเป็นการช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจของ ประเทศไทยและพัฒนาธุรกิจการสร้างภาพยนตร์ไทยและรักษาไว้ซึ่งสถาบันหลักของชาติ ขนบธรรมเนียมประเพณีที่ดีงามของชาวไทย ในขณะที่ฝ่ายที่ไม่เห็นด้วย เห็นว่าเป็นการขัดขวาง การพัฒนาอุตสาหกรรมภาพยนตร์ด้วยการกำหนดให้ลักษณะเนื้อหาภาพยนตร์ให้มีการนำเสนอ

เพียงลักษณะหนึ่งเท่านั้น เป็นการจำกัดกรอบความคิดและเสรีภาพในการแสดงออกของผู้สร้างภาพยนตร์ และการแก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าวอาจขัดแย้งกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมีข้อสังเกตจากหน่วยงานว่าการแก้ไขเพิ่มเติมนั้น ส่งผลกระทบต่อมาตรการส่งเสริมการถ่ายทำภาพยนตร์ต่างประเทศในประเทศไทย

การวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดขึ้นจากร่างกฎหมาย พบว่า ประชาชนจะได้รับประโยชน์จากการมีส่วนร่วมในการสร้างภาพยนตร์ที่มีผลกระทบหรือก่อให้เกิดความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อมหรือทรัพยากรธรรมชาติ ซึ่งเป็นของรัฐหรือสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ในด้านเศรษฐกิจ กิจกรรมภาพยนตร์มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ภาคเอกชนในอุตสาหกรรมการผลิตสินค้าและบริการ ตลอดจนหน่วยงานภาครัฐสามารถใช้ประโยชน์จากภาพยนตร์ไทย เพื่อเป็นเครื่องมือในการเพิ่มพูนผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ และการแข่งขันได้กับต่างประเทศ แต่เมื่อพิจารณาเนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้อาจเป็นการจำกัดเสรีภาพของผู้สร้างภาพยนตร์มากเกินไป อันอาจยิ่งส่งผลให้ภาพยนตร์ไทยมีความหลากหลายและมิติการนำเสนอที่น่าสนใจน้อยลง ซึ่งไม่เป็นไปในทางที่สนับสนุนหรือส่งเสริมอุตสาหกรรมภาพยนตร์ไทยตามเจตนารมณ์ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ตลอดจนส่งผลกระทบต่อมาตรการส่งเสริมการถ่ายทำภาพยนตร์ต่างประเทศในประเทศไทย เป็นการขัดขวางการพัฒนาอุตสาหกรรมภาพยนตร์ด้วยการกำหนดให้ลักษณะเนื้อหาภาพยนตร์ให้มีการนำเสนอเพียงลักษณะหนึ่งเท่านั้น จึงถือได้ว่าเป็นการจำกัดกรอบความคิดและเสรีภาพในการแสดงออกของผู้สร้างภาพยนตร์

ในส่วนการวิเคราะห์ผลกระทบของร่างกฎหมายที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption Risk Assessment) พบว่า ไม่มีถ้อยคำในบทบัญญัติดังกล่าวที่มีความเสี่ยงที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต(Corruption) แต่อย่างใด

รายงานผลการรับฟังความคิดเห็น

และรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างกฎหมาย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของร่างกฎหมาย

1. ร่างพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

☐ กฎหมายใหม่

☒ แก้ไขเพิ่มเติม

☐ ยกเลิก

2. หลักการและเหตุผล

2.1 หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551 ดังต่อไปนี้

(1) แก้ไขเพิ่มเติมข้อกำหนดในการสร้างภาพยนตร์ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 23 วรรคหนึ่ง และเพิ่มมาตรา 23/1)

(2) แก้ไขเพิ่มเติมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการสร้างภาพยนตร์ที่มีผลกระทบหรือก่อให้เกิดความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อมหรือทรัพยากรธรรมชาติ ซึ่งเป็นของรัฐหรือสาธารณสมบัติของแผ่นดิน (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 24)

(3) แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจของคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 29 วรรคหนึ่ง)

(4) เพิ่มเดิมโทษ (เพิ่มมาตรา 77/1)

2.2 เหตุผล

โดยที่ปัจจุบัน มีการปิดกั้น มีการจำกัดการสร้างภาพยนตร์ไทยตามมุมมองค่านิยม ความเชื่อของไทยมากเกินไป ทำให้การประกอบธุรกิจการสร้างภาพยนตร์ไทยไม่สามารถพัฒนาให้มีความน่าสนใจและแข่งขันกับธุรกิจภาพยนตร์จากต่างประเทศได้ จึงควรมีการผ่อนคลายมาตรการการจำกัด และมีการปกป้องการทำลายสถาบันศาสนา สถาบันพระมหากษัตริย์ และสิ่งแวดล้อม มีการกำหนดให้ การสร้างภาพยนตร์ไทยนั้น จะต้องมีการสะท้อนถ่ายทอดให้ทั่วโลกรู้จัก สนใจและประทับใจในประเทศไทย เอกลักษณ์ความเป็นไทย วัฒนธรรมไทย ค่านิยมไทย เพื่อนำต้นทุนที่มีอยู่เหล่านั้น มาประยุกต์ ผสมผสาน เพื่อเพิ่มมูลค่าผ่านการเล่าเรื่อง ผ่านภาพยนตร์ ดึงดูดให้คนสนใจในประเทศไทยมากขึ้น จะเป็นการช่วย

กระตุ้นเศรษฐกิจของประเทศไทย และพัฒนาธุรกิจการสร้างภาพยนตร์ไทยต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

3. ผู้เสนอร่างกฎหมาย

☒ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

☐ ประชาชนเข้าชื่อเสนอกฎหมาย

นายสฤกษ์พงษ์ เกียรติวงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับคณะ เป็นผู้เสนอ

ส่วนที่ 2 การรับฟังความคิดเห็นและสรุปผลการรับฟังความคิดเห็น

1. ข้อมูลประกอบการรับฟังความคิดเห็น

ร่างพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เสนอเพื่อแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551 เนื่องจากปัจจุบันมีการปิดกั้น และจำกัดการสร้างภาพยนตร์ไทยตามมุมมองค่านิยมความเชื่อของไทยมากเกินไป ทำให้การประกอบธุรกิจการสร้างภาพยนตร์ไทยไม่สามารถพัฒนาให้มีความน่าสนใจและแข่งขันกับธุรกิจภาพยนตร์จากต่างประเทศได้ จึงสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติดังกล่าวให้มีการผ่อนคลายมาตรการการจำกัด รวมถึงให้มีการปกป้องการทำลายสถาบันศาสนา สถาบันพระมหากษัตริย์ และสิ่งแวดลอม และมีการกำหนดให้การสร้างภาพยนตร์ไทยนั้นจะต้องมีการสะท้อนถ่ายทอดให้ทั่วโลกรู้จัก สนใจและประทับใจในประเทศไทย เอกลักษณ์ความเป็นไทย วัฒนธรรมไทย ค่านิยมไทย เพื่อนำต้นทุนที่มีอยู่เหล่านั้นมาประยุกต์ ผสมผสาน เพื่อเพิ่มมูลค่าผ่านการเล่าเรื่อง ผ่านภาพยนตร์ ดึงดูดให้คนสนใจในประเทศไทยมากขึ้น จะเป็นการช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจของประเทศไทย และพัฒนาธุรกิจการสร้างภาพยนตร์ไทยต่อไป โดยมีการเสนอแก้ไขเพิ่มเติมข้อกำหนดในการสร้างภาพยนตร์ การกำหนดให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการสร้างภาพยนตร์ ที่มีผลกระทบหรือก่อให้เกิดความเสียหายต่อสิ่งแวดลอมหรือทรัพยากรธรรมชาติ ซึ่งเป็นของรัฐหรือสาธารณสมบัติของแผ่นดิน การแก้ไขเพิ่มเติมอำนาจของคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ ตลอดจนการเพิ่มโทษผู้ที่ฝ่าฝืน

2. ตารางเปรียบเทียบร่างกฎหมาย

พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551	ร่างพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
มาตรา 23 ผู้สร้างภาพยนตร์ต้องดำเนินการสร้างภาพยนตร์ในลักษณะที่ไม่เป็นการบ่อนทำลายขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรืออาจกระทบกระเทือนต่อความมั่นคงและเกียรติภูมิของประเทศไทย (วรรคหนึ่ง)	มาตรา 3 ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา 23 แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา 23 ผู้สร้างภาพยนตร์ต้องดำเนินการสร้างภาพยนตร์ในลักษณะที่ไม่เป็นการบ่อนทำลายขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนอย่างร้ายแรง บ่อนทำลายสถาบันศาสนา บ่อนทำลายสถาบันพระมหากษัตริย์ หรืออาจกระทบกระเทือนต่อความมั่นคง และเกียรติภูมิของประเทศไทย”

พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551	ร่างพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
	มาตรา 4 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 23/1 แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ <u>“มาตรา 23/1 ผู้สร้างภาพยนตร์ต้องสร้างภาพยนตร์ในลักษณะที่มีเนื้อหาที่สะท้อนถ่ายทอดให้ทั่วโลกรู้จัก สนใจและประทับใจในประเทศไทย เอกลักษณ์ความเป็นไทย วัฒนธรรมไทย ค่านิยมไทย”</u>
มาตรา 24 ในกรณีการสร้างภาพยนตร์มีผลกระทบหรือก่อให้เกิดความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อมหรือทรัพยากรธรรมชาติซึ่งเป็นของรัฐหรือสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ผู้สร้างภาพยนตร์ต้องดำเนินการปรับปรุงสิ่งดังกล่าวให้อยู่ในสภาพที่เหมาะสม ทั้งนี้ ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง	มาตรา 5 ให้ยกเลิกความในมาตรา 24 แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน <u>“มาตรา 24 ในกรณีการสร้างภาพยนตร์มีผลกระทบหรือก่อให้เกิดความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อมหรือทรัพยากรธรรมชาติซึ่งเป็นของรัฐหรือสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ก่อนจะสร้างภาพยนตร์ผู้สร้างภาพยนตร์จะต้องมีการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนในพื้นที่นั้นเสียก่อน และขณะสร้างหรือหลังจากสร้างภาพยนตร์แล้วแต่กรณี หากเกิดผลกระทบหรือเกิดความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อมหรือทรัพยากรธรรมชาติของรัฐหรือสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ผู้สร้างภาพยนตร์จะต้องดำเนินการปรับปรุงสิ่งดังกล่าวให้อยู่ในสภาพที่เหมาะสม ทั้งนี้ ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง</u>
มาตรา 29 ในการพิจารณาอนุญาตภาพยนตร์ตามมาตรา 25 ถ้าคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์เห็นว่าภาพยนตร์ใดมีเนื้อหาที่เป็นการบ่อนทำลาย ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรม	มาตรา 6 ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา 29 แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน <u>“มาตรา 29 ในการพิจารณาอนุญาตภาพยนตร์ตามมาตรา 25 ถ้าคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์เห็นว่าภาพยนตร์ใดมีเนื้อหาที่เป็นการบ่อนทำลาย ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรม</u>

พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551	ร่างพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
อันดีของประชาชน หรืออาจกระทบกระเทือนต่อความมั่นคงของรัฐและเกียรติภูมิของประเทศไทย ให้คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์มีอำนาจสั่งให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขหรือตัดทอนก่อนอนุญาต หรือจะไม่อนุญาตก็ได้ (วรรคหนึ่ง)	อันดีของประชาชน หรืออาจกระทบกระเทือนต่อความมั่นคงของรัฐและเกียรติภูมิของประเทศไทย <u>ที่ขัดกับมาตรา 23 วรรคหนึ่ง และไม่เป็นไปตามมาตรา 23/1</u> ให้คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์มีอำนาจสั่งให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขหรือตัดทอนก่อนอนุญาต หรือจะไม่อนุญาตก็ได้”
	มาตรา 7 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 77/1 แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551 <u>“มาตรา 77/1 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 23/1 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท”</u>

3. ผู้เกี่ยวข้องที่ได้รับหรืออาจได้รับผลกระทบจากร่างกฎหมาย

1. ผู้เกี่ยวข้องโดยตรง

- 1) สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม
- 2) สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
- 3) กรมส่งเสริมวัฒนธรรม
- 4) สมาพันธ์สมาคมภาพยนตร์แห่งชาติ

2. ผู้เกี่ยวข้องโดยอ้อม

- 1) สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
- 2) สำนักงานปลัดกระทรวงการคลัง
- 3) สำนักงานปลัดกระทรวงการต่างประเทศ
- 4) สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
- 5) สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์
- 6) สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
- 7) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

- 8) สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค
- 9) สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
- 10) สำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม
- 11) สำนักงานปลัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม
- 12) กรมการศาสนา
- 13) หอภาพยนตร์ (องค์การมหาชน)

3. ผู้เกี่ยวข้องทั่วไป

ประชาชน

4. ประเด็นการรับฟังความคิดเห็น

1. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับการเสนอแก้ไขเพิ่มเติมข้อกำหนดในการสร้างภาพยนตร์ ที่ให้ผู้สร้างภาพยนตร์ต้องดำเนินการสร้างภาพยนตร์ในลักษณะที่ไม่เป็นการบ่อนทำลาย ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนอย่างร้ายแรง บ่อนทำลายสถาบันศาสนา บ่อนทำลายสถาบันพระมหากษัตริย์ หรืออาจจะกระทบกระเทือนต่อความมั่นคง และเกียรติภูมิของประเทศไทย และรวมถึงการกำหนดให้ผู้สร้างภาพยนตร์ต้องสร้างภาพยนตร์ในลักษณะที่มีเนื้อหาที่สะท้อนถ่ายทอดให้ทั่วโลกรู้จักสนใจและประทับใจในประเทศไทย เอกลักษณ์ความเป็นไทย วัฒนธรรมไทย ค่านิยมไทย”

2. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับการเสนอแก้ไขเพิ่มเติมให้ผู้สร้างภาพยนตร์จะต้องจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนในพื้นที่ ในกรณีการสร้างภาพยนตร์มีผลกระทบหรือก่อให้เกิดความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อมหรือทรัพยากรธรรมชาติซึ่งเป็นของรัฐหรือสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ก่อนที่จะมีการสร้างภาพยนตร์

3. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับการเสนอแก้ไขเพิ่มเติมให้อำนาจคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์สั่งให้ผู้ขออนุญาตตามมาตรา 25 แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551 แก้ไขหรือตัดทอน หรือจะไม่อนุญาตก็ได้ กรณีเห็นว่าภาพยนตร์มีเนื้อหาขัดแย้งและไม่เป็นไปตามข้อกำหนดในการสร้างภาพยนตร์ตามที่มีการเสนอแก้ไขเพิ่มเติมในข้อ 1

4. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับการเสนอเพิ่มโทษทางอาญาสำหรับผู้ฝ่าฝืนตามบทบัญญัติที่กำหนดให้ผู้สร้างภาพยนตร์ต้องสร้างภาพยนตร์ในลักษณะที่มีเนื้อหาที่สะท้อนถ่ายทอดให้ทั่วโลกรู้จัก สนใจและประทับใจในประเทศไทย เอกลักษณ์ความเป็นไทย วัฒนธรรมไทย ค่านิยมไทย

5. ท่านมีความคิดเห็นว่าการดำเนินการเกี่ยวกับข้อกำหนดในการสร้างภาพยนตร์ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน มีสภาพปัญหาอย่างไร และการเสนอร่างกฎหมายฉบับนี้จะสามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้หรือไม่ อย่างไร

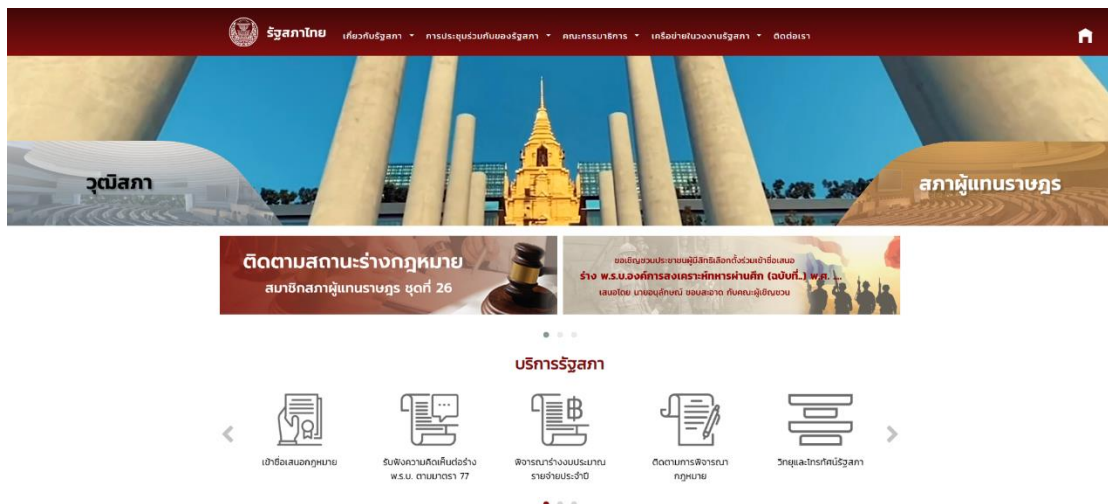
6. ข้อคิดเห็น หรือข้อเสนอแนะอื่นๆ (ถ้ามี)

5. ระยะเวลาและวิธีการการรับฟังความคิดเห็น

5.1 กรอบระยะเวลาดำเนินการสำหรับการจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบ จำนวน 45 วัน นับตั้งแต่วันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2567 ถึงวันที่ 4 เมษายน พ.ศ. 2567

5.2 วิธีการรับฟังความคิดเห็น

(1) ผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภาและส่งประเด็นไปรับฟังความคิดเห็นจากผู้ได้รับผลกระทบโดยตรง

(1.1) ระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็น ตั้งแต่วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2567 - 27 มีนาคม 2567

(1.2) ผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา www.parliament.go.th

(1.3) ส่งประเด็นไปรับฟังผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง จำนวน 17 หน่วยงาน ประกอบด้วย

1. สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม
2. สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
3. สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
4. สำนักงานปลัดกระทรวงการคลัง
5. สำนักงานปลัดกระทรวงการต่างประเทศ
6. สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
7. สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์
8. สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
9. สำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม
10. สำนักงานปลัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม
11. กรมส่งเสริมวัฒนธรรม
12. กรมการศาสนา
13. สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
14. สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค
15. สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
16. สมาพันธ์สมาคมภาพยนตร์แห่งชาติ
17. หอภาพยนตร์ (องค์การมหาชน)

(2) การรับฟังความคิดเห็นด้วยวิธีการอื่น

- ไม่มี

6.สรุปผลการรับฟังความคิดเห็น

6.1 ข้อมูลทั่วไปผู้ร่วมแสดงความคิดเห็น

(1) จากระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา www.parliament.go.th

โดยมีผู้เข้าชม จำนวน 1,355 ราย และมีผู้แสดงความคิดเห็นจำนวน 4 คน ซึ่งข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามแบ่งเป็น เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และความเกี่ยวข้องกับร่างพระราชบัญญัติตามลำดับมากที่สุดถึงน้อยที่สุด ดังนี้

1. เพศ เป็นเพศชาย จำนวน 3 คน เป็นเพศหญิง จำนวน 1 คน

2. อายุ อายุระหว่าง 20 ปีหรือต่ำกว่า จำนวน 1 คน, อายุระหว่าง 21 - 30 ปี จำนวน 1 คน, อายุระหว่าง 31 - 40 ปี จำนวน 1 คน

3. ระดับการศึกษา ระดับปริญญาตรี จำนวน 3 คน, มัธยมศึกษา/ปวช./ปวส. จำนวน 1 คน

4. อาชีพ ค้าขาย/ทำธุรกิจส่วนตัว จำนวน 2 คน, รับจ้าง จำนวน 1 คน, นักเรียน/นักศึกษา จำนวน 1 คน

5. ความเกี่ยวข้องกับร่างกฎหมาย ในฐานะประชาชน จำนวน 4 คน

(2) จากการส่งประเด็นไปรับฟังผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง

หน่วยงานที่แสดงความคิดเห็น จำนวน 10 หน่วยงาน ดังนี้

1. สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม
2. สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
3. สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
4. สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
5. กรมส่งเสริมวัฒนธรรม
6. กรมการศาสนา
7. สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
8. สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค
9. สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
10. สมาพันธ์สมาคมภาพยนตร์แห่งชาติ

(3) จากการรับฟังความคิดเห็นโดยวิธีการอื่น

- ไม่มี

6.2 ผลการรับฟัง

ผลการรับฟังผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา www.parliament.go.th และจากการส่งประเด็นไปรับฟังผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง สรุปได้ดังนี้

1. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับการเสนอแก้ไขเพิ่มเติมข้อกำหนดในการสร้างภาพยนตร์ที่ให้ผู้สร้างภาพยนตร์ต้องดำเนินการสร้างภาพยนตร์ในลักษณะที่ไม่เป็นการบ่อนทำลาย ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนอย่างร้ายแรง บ่อนทำลายสถาบันศาสนา บ่อนทำลายสถาบันพระมหากษัตริย์ หรืออาจจะกระทบกระเทือนต่อความมั่นคง และ

เกียรติภูมิของประเทศไทย และรวมถึงการกำหนดให้ผู้สร้างภาพยนตร์ต้องสร้างภาพยนตร์ในลักษณะที่มีเนื้อหาที่สะท้อนถ่ายทอดให้ทั่วโลกรู้จัก สนใจและประทับใจในประเทศไทย เอกลักษณ์ความเป็นไทย วัฒนธรรมไทย ค่านิยมไทย”

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
- เป็นสามัญสำนึกของวิญญูชนทั่วไปที่ไม่ควรมีการสร้างภาพยนตร์ในลักษณะดังกล่าว อันเป็นบ่อเกิดของการสร้างค่านิยมที่ไม่เหมาะสม รวมไปถึงก่อให้เกิดความไม่สามัคคีให้แก่ประชาชนภายในประเทศ ประกอบกับ การแก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าวยังเป็นการขยายความมาตรา 23 ที่จากเดิมไม่มีการระบุถึง ศาสนาและสถาบัน พระมหากษัตริย์ โดยกำหนดเพียงแต่ว่า ไม่เป็นการบ่อนทำลายขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดี ของประชาชน หรืออาจจะกระทบกระเทือนต่อความมั่นคง และเกียรติภูมิของประเทศไทยเท่านั้น ซึ่งอาจเป็นช่องว่างของกฎหมายที่ยังไม่ครอบคลุมถึงสถาบันพระมหากษัตริย์อย่างชัดเจน ดังนั้น การแก้ไขเพิ่มเติมในกรณีดังกล่าวจึงเป็นการสร้างหลักเกณฑ์ที่ดูเป็นรูปธรรมเข้าใจได้ในทันที และครอบคลุมถึงเนื้อหาของภาพยนตร์ที่สร้างได้กว้างมากขึ้น (สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา)	- ละเมิดสิทธิของประชาชนในการแสดงออก - เป็นการขัดขวางการพัฒนาอุตสาหกรรมภาพยนตร์ ด้วยการกำหนดให้ลักษณะเนื้อหาภาพยนตร์ให้มีการนำเสนอเพียงลักษณะหนึ่งเท่านั้น (เว็บไซต์)
- เนื่องจากการช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจของประเทศไทยและพัฒนาธุรกิจการสร้างภาพยนตร์ไทยและรักษาไว้ซึ่งสถาบันหลักของชาติ ขนบธรรมเนียมประเพณีที่ดั่งามของชาวไทย (กรมการศาสนา)	
- เห็นด้วย แต่มิได้แสดงเหตุผลแต่อย่างใด (สำนักงานตำรวจแห่งชาติ)	

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
- เห็นด้วย แต่ไม่ได้แสดงเหตุผลแต่อย่างใด (สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค)	

ข้อสังเกต ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

1) การแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 23 แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551 และเพิ่มมาตรา 23/1 นั้น ส่งผลกระทบต่อมาตรการส่งเสริมการถ่ายทำภาพยนตร์ต่างประเทศในประเทศไทย จึงควรพิจารณาประเด็นดังกล่าวอย่างรอบคอบ หรืออาจนำบทบัญญัติดังกล่าวมาใช้เป็นเงื่อนไขในการให้การสนับสนุนแก่ผู้สร้างภาพยนตร์ไทย เพื่อส่งเสริมให้เกิดการสร้างภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาที่สะท้อนถ่ายทอด ให้ทั่วโลกรู้จักสนใจและประทับใจในประเทศไทย เอกลักษณ์ความเป็นไทย วัฒนธรรมไทย ค่านิยมไทย อันเป็นการนำทุนวัฒนธรรมมาพัฒนาสู่ความคิดสร้างสรรค์ นำไปสู่การขับเคลื่อนเป็น Soft Power ด้วยมิติวัฒนธรรม เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมไทยตามแนวทางวัฒนธรรมนำเศรษฐกิจ (สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม)

2) กรณีแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 23/1 การกำหนดให้ผู้สร้างภาพยนตร์ต้องสร้างภาพยนตร์ในลักษณะที่มีเนื้อหาที่สะท้อนถ่ายทอดให้ทั่วโลกรู้จัก สนใจและประทับใจในประเทศไทย เอกลักษณ์ความเป็นไทย วัฒนธรรมไทย ค่านิยมไทย นั้น เห็นว่า เนื่องจากภาพยนตร์ถือเป็นงาน ศิลปะประเภทหนึ่ง ซึ่งแนวทางของภาพยนตร์แต่ละประเภทที่จะสื่อออกมานั้น ขึ้นอยู่กับผู้สร้างภาพยนตร์ว่าจะให้ภาพยนตร์ออกมาเป็นลักษณะอย่างไร ดังนั้น เมื่อมีการกำหนดให้ภาพยนตร์ต้องมีเนื้อหาที่สะท้อน ถ่ายทอดให้ทั่วโลก รู้จัก สนใจและประทับใจในประเทศไทย เอกลักษณ์ความเป็นไทย วัฒนธรรมไทย ค่านิยมไทย เป็นกฎหมาย จึงถือได้ว่าเป็นการจำกัดกรอบความคิดและเสรีภาพในการแสดงออกของผู้สร้างภาพยนตร์ และการแก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าวอาจขัดแย้งกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 มาตรา 34 เพราะการแก้ไขดังกล่าวไม่ได้มีไว้เพื่อรักษาความมั่นคงของรัฐ เพื่อคุ้มครองสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลอื่น เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือเพื่อป้องกันสุขภาพของประชาชนแต่อย่างใด (สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา)

3) มาตรา 23 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551 มีเจตนารมณ์เพื่อคุ้มครองสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ อันเป็นสถาบันหลักของประเทศไทย รวมทั้งการปกป้องระบอบการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มิให้เกิดการเขาสงวาทหรือบ่อนทำลาย ซึ่งตามร่างพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. มาตรา 4 ได้มีการเสนอแก้ไขเพิ่มเติมเกี่ยวกับการเพิ่มระดับของลักษณะการบ่อนทำลายหรือขัดต่อความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน สำหรับการดำเนินการสร้างภาพยนตร์ของผู้สร้างภาพยนตร์ จากระดับทั่วไปเป็นระดับอย่างร้ายแรง ซึ่งอาจยังผลให้กรณีการบ่อนทำลายหรือขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนในระดับทั่วไปไม่เป็นองค์ประกอบความผิดตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย จึงมีข้อสังเกตว่า 1) การกำหนดเพิ่มเติมถ้อยคำว่า “อย่างร้ายแรง” ซึ่งเป็นถ้อยคำทางกฎหมายที่ไม่มีลักษณะเฉพาะเจาะจง อาจเป็นการกำหนดกฎเกณฑ์ที่จะทำให้การใช้การตีความกฎหมายเกิดข้อจำกัดเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับกรกระทำในระดับทั่วไป และ 2) หากมีการกระทำที่มีลักษณะเป็นการบ่อนทำลายหรือขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน แม้ไม่มีลักษณะอย่างร้ายแรงก็น่าจะมีเหตุผลเพียงพอถึงขนาดที่ผู้สร้างภาพยนตร์ไม่ควรดำเนินการอยู่แล้ว นอกจากนี้ การเพิ่มเติมถ้อยคำว่า “อย่างร้ายแรง” อาจเป็นการยอมรับให้มีการกระทำลักษณะการบ่อนทำลายหรือขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ในระดับทั่วไปได้ ดังนั้น จึงอาจพิจารณาทบทวนการเพิ่มเติมถ้อยคำว่า “อย่างร้ายแรง” ในร่างพระราชบัญญัติ ภาพยนตร์และวีดิทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มาตรา 4 อีกครั้งหนึ่ง **(สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ)**

4) ตามร่างพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มาตรา 4 ซึ่งได้เพิ่มเติมให้มีมาตรา 23/1 แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551 โดยการกำหนดหน้าที่ให้ผู้สร้างภาพยนตร์ต้องดำเนินการสร้างภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาสะท้อนถ่ายทอดให้ทั่วโลกรู้จักสนใจและประทับใจในประเทศไทย เอกลักษณ์ความเป็นไทย วัฒนธรรมไทย และค่านิยมไทยซึ่งมีเจตนารมณ์เพื่อคุ้มครองและปกป้องเกียรติภูมิของประเทศไทย มีข้อสังเกตว่า การเรียบเรียงถ้อยคำของบทบัญญัติแห่งกฎหมายในร่างมาตราดังกล่าว กล่าวคือ “เอกลักษณ์ความเป็นไทย วัฒนธรรมไทย และค่านิยมไทย” อาจจะยังไม่มีความกะทัดรัด และยังไม่ครอบคลุมถึงอัตลักษณ์และขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามไทยอย่างชัดเจน ดังนั้น เพื่อให้การยกระดับพลังอำนาจและความสามารถในการดึงดูดการมีส่วนร่วมทั้งด้านวัฒนธรรมและเศรษฐกิจ (Soft Power) จากบุคคลในต่างประเทศเกิดผลสัมฤทธิ์ต่อประเทศไทยในระดับที่สูงขึ้น จึงอาจพิจารณาทบทวนการเรียบเรียงถ้อยคำของบทบัญญัติแห่งกฎหมายในร่างมาตราดังกล่าว ให้มีความกะทัดรัด และครอบคลุมถึงอัตลักษณ์และขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามไทยอีกครั้งหนึ่ง โดยอาจปรับปรุงแก้ไขเป็น “รวมถึงมีความเข้าใจในเอกลักษณ์ อัตลักษณ์ วัฒนธรรม ค่านิยม และขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามของไทย” **(สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ)**

5) เห็นด้วยกับการเสนอร่างดังกล่าว โดยมีข้อสังเกตว่ามาตรา 23 และมาตรา 23/1 บัญญัติไว้ในหมวด 3 การประกอบกิจการภาพยนตร์ ซึ่งมีเนื้อหาครอบคลุมการสร้างภาพยนตร์ไทย และการสร้างภาพยนตร์ต่างประเทศในราชอาณาจักร บทบัญญัติในร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวในส่วน

ที่บัญญัติว่า “และรวมถึงการกำหนดให้ผู้สร้างภาพยนตร์ต้องสร้างภาพยนตร์ในลักษณะที่มีเนื้อหาที่สะท้อนถ่ายทอดให้ทั่วโลกรู้จักสนใจและประทับใจในประเทศไทย เอกลักษณ์ความเป็นไทย วัฒนธรรมไทย ค่านิยมไทย” มีผลกระทบต่อมาตราการส่งเสริมการถ่ายทำภาพยนตร์ต่างประเทศในประเทศไทยซึ่งรับผิดชอบดำเนินการโดยกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา จึงควรพิจารณาในประเด็นดังกล่าวอย่างถี่ถ้วนหรืออาจนำบทบัญญัติดังกล่าวมาใช้เป็นเงื่อนไขในการให้การสนับสนุนแก่ผู้สร้างภาพยนตร์ไทยเพื่อส่งเสริมให้เกิดการสร้างภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาที่สะท้อนถ่ายทอดให้ทั่วโลก รู้จักสนใจและประทับใจในประเทศไทย เอกลักษณ์ความเป็นไทย วัฒนธรรมไทย ค่านิยมไทย อันเป็นการนำทุนวัฒนธรรมมาพัฒนาสู่ความคิดสร้างสรรค์ นำไปสู่การขับเคลื่อนเป็น Soft Power ด้วยมิติวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมไทย ตามแนวทางวัฒนธรรมนำเศรษฐกิจ (*กรมส่งเสริมวัฒนธรรม*)

2. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับการเสนอแก้ไขเพิ่มเติมให้ผู้สร้างภาพยนตร์จะต้องจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนในพื้นที่ ในกรณีที่การสร้างภาพยนตร์มีผลกระทบหรือก่อให้เกิดความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อมหรือทรัพยากรธรรมชาติซึ่งเป็นของรัฐหรือสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ก่อนที่จะมีการสร้างภาพยนตร์

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
- เพื่อเป็นการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมหรือทรัพยากรธรรมชาติซึ่งเป็นของรัฐหรือสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ให้คงสภาพตามธรรมชาติ และขณะสร้างหรือหลังจากสร้างภาพยนตร์เกิดผลกระทบหรือเกิดความเสียหาย ผู้สร้างภาพยนตร์จะต้องดำเนินการปรับปรุงสิ่งดังกล่าวให้อยู่ในสภาพที่เหมาะสม (กรมการศาสนา)	- ละเมิดสิทธิของประชาชนในการแสดงออก - ควรกำหนดให้เป็นแค่การแจ้งให้ทราบล่วงหน้า เพื่อไม่ให้เกิดการสร้างภาพยนตร์เป็นไปโดยลำซา (เว็บไซต์)
- เห็นด้วยโดยไม่ระบุเหตุผล (สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค)	- เป็นการสร้างภาระเกินสมควรแก่ผู้สร้างภาพยนตร์ และเป็นการเข้าซ้อนกับอำนาจการพิจารณาของคณะกรรมการซึ่งมีอำนาจแก้ไขตัดทอน หรือไม่อนุญาต ซึ่งมีอยู่แล้ว (สำนักงานตำรวจแห่งชาติ)

ข้อสังเกต ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

1) กรณีการเสนอแก้ไขเพิ่มเติมให้ผู้สร้างภาพยนตร์จะต้องจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนในพื้นที่ ในกรณีที่การสร้างภาพยนตร์มีผลกระทบหรือก่อให้เกิดความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อมหรือทรัพยากรธรรมชาติซึ่งเป็นของรัฐหรือสาธารณสมบัติของแผ่นดินก่อนที่จะมีการสร้างภาพยนตร์ นั้น เห็นว่า เนื้อหาดังกล่าวได้ระบุอย่างชัดเจนแล้วว่า สิ่งแวดล้อมหรือทรัพยากรธรรมชาติที่อาจเกิดความเสียหาย เป็นของรัฐเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ซึ่งการดูแลรักษาย่อมอยู่ในความดูแลรับผิดชอบของหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมหรือทรัพยากรธรรมชาติหรือสาธารณสมบัติของแผ่นดิน และมีกฎหมายและองค์การศาลในการกำกับดูแลการใช้ดุลยพินิจของหน่วยงานราชการอยู่แล้ว การรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนในพื้นที่จึงเป็นการเพิ่มภาระหน้าที่ให้แก่เจ้าหน้าที่และค่าใช้จ่ายจากเงินงบประมาณของหน่วยงานราชการที่มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบ ตลอดจนเป็นภาระให้กับผู้ผลิตภาพยนตร์ สร้างความยุ่งยากในการประกอบธุรกิจเกินสมควร ทั้งนี้ พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551 มาตรา 24 ได้บัญญัติไว้อย่างครอบคลุมและสมบูรณ์แล้ว **(สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา)**

2) อาจต้องพิจารณาถึงประกาศคณะกรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์แห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข การขออนุญาต และการอนุญาตสร้างภาพยนตร์ต่างประเทศในราชอาณาจักร พ.ศ. 2552 ซึ่งออกตามความในมาตรา 20 แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551 ที่ได้กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการขออนุญาตกรณีการสร้างภาพยนตร์ต่างประเทศไว้แล้วด้วย **(สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี)**

3) อาจจะยังไม่มีครอบคลุมถึงการกำหนดให้ผู้สร้างภาพยนตร์ดำเนินการปรับปรุงแนวทางการสร้างภาพยนตร์ให้สอดคล้องกับความคิดเห็นของประชาชน ดังนั้น เพื่อให้ความคิดเห็นของประชาชนบังเกิดผลในทางปฏิบัติ จึงอาจพิจารณาทบทวนการปรับปรุงแก้ไข ร่างพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ (ฉบับที่...) พ.ศ. มาตรา 5 อีกครั้งหนึ่ง โดยอาจปรับปรุงแก้ไขเป็น “ก่อนจะสร้างภาพยนตร์ ผู้สร้างภาพยนตร์จะต้องมีการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนในพื้นที่และพิจารณาดำเนินการปรับปรุงแนวทางการสร้างภาพยนตร์ให้สอดคล้องกับความคิดเห็นของประชาชน” **(สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ)**

4) เห็นด้วยกับการเสนอร่างดังกล่าว โดยมีข้อสังเกตว่า การรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนในพื้นที่ที่มีผลกระทบต่อมาตรการส่งเสริมการถ่ายทำภาพยนตร์ต่างประเทศในประเทศไทย ซึ่งรับผิดชอบดำเนินการโดยกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา จึงควรพิจารณาในประเด็นดังกล่าวอย่างถี่ถ้วนหรืออาจกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมและเงินค่าค่าประกันความเสียหายสำหรับการถ่ายทำภาพยนตร์

ในสถานที่ ซึ่งอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อมหรือทรัพยากรธรรมชาติซึ่งเป็นของรัฐหรือสาธารณสมบัติของแผ่นดินด้วยอีกทางหนึ่ง (*กรมส่งเสริมวัฒนธรรม*)

3. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับการเสนอแก้ไขเพิ่มเติมให้อำนาจคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์สั่งให้ผู้ขออนุญาตตามมาตรา 25 แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551 แก้ไขหรือตัดทอน หรือจะไม่อนุญาตก็ได้ กรณีเห็นว่าภาพยนตร์มีเนื้อหาขัดแย้งและไม่เป็นไปตามข้อกำหนดในการสร้างภาพยนตร์ตามที่มีการเสนอแก้ไขเพิ่มเติมในข้อ 1

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
- คณะกรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์มีบทบาทและหน้าที่ที่มีความสำคัญต่อการสร้างภาพยนตร์และเผยแพร่ภาพยนตร์ที่ไม่ควรมีลักษณะบ่อนทำลายขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนอย่างร้ายแรง บ่อนทำลายศาสนา บ่อนทำลายสถาบันพระมหากษัตริย์ หรืออาจจะกระทบกระเทือนต่อความมั่นคง และเกียรติภูมิของประเทศไทย ฉะนั้น อำนาจในการแก้ไข ตัดทอน หรือไม่อนุญาตจึงเป็นอำนาจที่พึงมีและเหมาะสมแล้ว ทั้งนี้ คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ควรใช้อำนาจอย่างพึงระวัง เพื่อไม่เป็นการใช้อำนาจอย่างไม่ยุติธรรมต่อผู้ขออนุญาตและผู้สร้างภาพยนตร์ และอาจจะเป็นการจำกัดกรอบความคิดสร้างสรรค์ของผู้ขออนุญาตและผู้สร้างภาพยนตร์ <i>(สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา)</i>	- ละเมิดสิทธิของประชาชนในการแสดงออก - เป็นการจำกัดความคิดสร้างสรรค์ หรือคณะกรรมการอาจใช้อำนาจตามบทบัญญัติเพื่อปิดป้องหรือเปลี่ยนแปลงเนื้อหาภาพยนตร์ <i>(เว็บไซต์)</i>

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
- เนื่องจากเป็นการป้องกันการทำลายสถาบันศาสนา สถาบันพระมหากษัตริย์ หรืออาจกระทบกระเทือนต่อความมั่นคง และเกียรติภูมิของประเทศไทย (กรมการศาสนา)	
- เห็นด้วยโดยไม่ระบุเหตุผล (สำนักงานตำรวจแห่งชาติ)	
- เห็นด้วยโดยไม่ระบุเหตุผล (สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค)	

ข้อสังเกต ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

1) เจตนารมณ์ของกฎหมายว่าด้วยภาพยนตร์และเกมที่อยู่ระหว่างการปรับปรุงแก้ไข ไม่ได้มุ่งเน้นการควบคุมตรวจสอบเพียงเท่านั้น แต่มุ่งเน้นการกำกับดูแล ส่งเสริม และสนับสนุนผู้ประกอบการด้านภาพยนตร์และเกมให้มากขึ้นด้วย เพื่อผลักดันอุตสาหกรรมภาพยนตร์และเกมให้สามารถแข่งขันกับนานาประเทศ และมีศักยภาพในการขับเคลื่อนเป็น Soft Power ด้วยมิติวัฒนธรรมที่กระตุ้นให้เกิดพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคมไทย ตามแนวทางวัฒนธรรมนำเศรษฐกิจได้ (สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม)

2) องค์ประกอบส่วนเหตุของคณะกรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์แห่งชาติที่ยังผลให้คณะกรรมการฯ มีอำนาจดุลยพินิจที่จะสั่งให้ผู้ขออนุญาตดำเนินการแก้ไขหรือตัดทอนก่อนอนุญาต หรือไม่อนุญาต ผู้ขออนุญาตจะต้องมีพฤติการณ์แห่งการกระทำความผิดประกอบ ทั้ง 2 กรณี ได้แก่ กรณีที่หนึ่ง กระทำการขัดกับมาตรา 23 วรรคหนึ่ง และกรณีที่สอง กระทำการไม่เป็นไปตามมาตรา 23/1 ซึ่งอาจมีความไม่เหมาะสม เนื่องจากหากผู้ขออนุญาตกระทำการครบองค์ประกอบเพียงกรณีใดกรณีหนึ่ง คณะกรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์แห่งชาติจะยังคงไม่มีอำนาจดุลยพินิจที่จะสั่งให้ผู้ขออนุญาตดำเนินการแก้ไขหรือตัดทอนก่อนอนุญาตหรือไม่อนุญาตอันเป็นองค์ประกอบส่วนผลได้ ดังนั้น เพื่อให้บทบัญญัติแห่งกฎหมายในร่างมาตราดังกล่าวมีความเหมาะสม จึงอาจพิจารณาทบทวนการปรับปรุง แก้ไขร่างพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มาตรา 5 อีกครั้งหนึ่ง โดยอาจปรับปรุงแก้ไขเป็น “ในการพิจารณาอนุญาตภาพยนตร์ตามมาตรา 25 ถ้าคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์เห็นว่า ภาพยนตร์มีเนื้อหาที่ขัดกับมาตรา 23 วรรคหนึ่ง หรือไม่เป็นไปตามมาตรา 23/1 ให้กรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ มีอำนาจ

สั่งให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขหรือตัดทอนก่อนอนุญาต หรือไม่อนุญาตก็ได้” (สำนักงานปลัดกระทรวง
ศึกษาธิการ)

3) เนื้อหาในร่างพระราชบัญญัติไม่ควรมุ่งเน้นในด้านควบคุมตรวจสอบ หรือบัญญัติ
ความผิดเพียงเท่านั้น แต่ควรมุ่งเน้นในด้านการส่งเสริมโดยนำบทบัญญัติดังกล่าวมาใช้เป็นเงื่อนไข ในการ
ให้การสนับสนุนแก่ผู้สร้างภาพยนตร์ไทย เพื่อส่งเสริมให้เกิดการสร้างภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาที่สะท้อนถ่ายทอด
ให้ทั่วโลกรู้จักสนใจและประทับใจในประเทศไทย เอกลักษณ์ความเป็นไทย วัฒนธรรมไทย ค่านิยมไทย
อันเป็นการนำทุนวัฒนธรรม มาพัฒนาใส่ความคิดสร้างสรรค์ นำไปสู่การขับเคลื่อนเป็น Soft Power ด้วย
มิติวัฒนธรรม เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมไทย ตามแนวทางวัฒนธรรมนำเศรษฐกิจ (กรมส่งเสริมวัฒนธรรม)

4. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับการเสนอเพิ่มโทษทางอาญาสำหรับผู้ฝ่าฝืน
ตามบทบัญญัติที่กำหนดให้ผู้สร้างภาพยนตร์ต้องสร้างภาพยนตร์ในลักษณะที่มีเนื้อหาที่สะท้อนถ่ายทอด
ให้ทั่วโลกรู้จัก สนใจและประทับใจในประเทศไทย เอกลักษณ์ความเป็นไทย วัฒนธรรมไทย ค่านิยมไทย

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
เนื่องจากกระทบต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน อย่างร้ายแรง ซึ่งคนไทยส่วนใหญ่ถือปฏิบัติตาม ความเชื่อประเพณี และศาสนา (กรมการศาสนา)	- ละเมิดสิทธิของประชาชนในการแสดงออก - เป็นการจำกัดสิทธิการสร้างภาพยนตร์จนเกิน กว่าเหตุ ขัดต่อเสรีภาพในการแสดงความเห็นตาม รัฐธรรมนูญ (เว็บไซต์)
- เห็นด้วยโดยไม่ระบุเหตุผล (สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค)	

ข้อสังเกต ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

1) การกำหนดโทษอาญาควรกำหนดเท่าที่จำเป็น เพื่อสอดคล้องตามรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 และพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมาย และ
การประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. 2562 จึงควรมุ่งเน้นในด้านการส่งเสริมโดยนำบทบัญญัติ
ดังกล่าว มาใช้เป็นเงื่อนไข ในการให้การสนับสนุนแก่ผู้สร้างภาพยนตร์ไทย เพื่อส่งเสริมให้เกิดการ
สร้างภาพยนตร์ที่มีเนื้อหา ที่สะท้อนถ่ายทอดให้ทั่วโลกรู้จักสนใจและประทับใจในประเทศไทย เอกลักษณ์
ความเป็นไทย วัฒนธรรมไทย ค่านิยมไทย อันเป็นการนำทุนวัฒนธรรม มาพัฒนาใส่ความคิดสร้างสรรค์

นำไปสู่การขับเคลื่อนเป็น Soft Power ด้วยมิติวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมไทย ตามแนวทางวัฒนธรรมนำเศรษฐกิจ (**สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม**)

2) เนื่องจากการฝ่าฝืนบทบัญญัติดังกล่าวไม่ได้ส่งผลเสียหรือก่อให้เกิดผลกระทบ ต่อประชาชนแต่อย่างใด จึงไม่มีความจำเป็นหรือมีเหตุผลใด ๆ ที่ผู้ฝ่าฝืนบทบัญญัตินี้จะต้องได้รับโทษ แม้จะเป็นเพียงโทษปรับสถานเดียวและถือเป็นโทษทางวินัยก็ตาม (**สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยว และกีฬา**)

3) การกำหนดโทษปรับดังกล่าวมีลักษณะเป็นการกำหนดโทษปรับทางอาญา ซึ่งอาจจะไม่มีความสอดคล้องกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. 2565 มาตรา 39 ประกอบกับบัญชี 1 ท้ายพระราชบัญญัติว่าด้วยปรับเป็นพินัย พ.ศ. 2565 ลำดับที่ 93 ที่กำหนดให้ พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551 เปลี่ยนความผิดอาญาที่มีโทษปรับสถานเดียว เป็นความผิดทางพินัย และให้ถือว่าอัตราโทษปรับอาญาเป็นอัตราปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. 2565 ดังนั้น เพื่อให้บทบัญญัติแห่งกฎหมายในร่างมาตราช่างกล่าวมีความสอดคล้อง กับพระราชบัญญัติว่าด้วยปรับเป็นพินัย พ.ศ. 2565 จึงอาจพิจารณาทบทวนการปรับปรุงแก้ไขร่างพระราชบัญญัติ ภาพยนตร์และวีดิทัศน์ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. มาตรา 7 อีกครั้งหนึ่ง โดยอาจปรับปรุงแก้ไขเป็น “ผู้ใดฝ่าฝืน มาตรา 27/1 ต้องระวางโทษปรับเป็นพินัยไม่เกินสองหมื่นบาท” (**สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ**)

4) การกำหนดโทษอาญาควรกำหนดเท่าที่จำเป็นเพื่อสอดคล้องตามรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 และพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. 2562 จึงควรมุ่งเน้นในด้านการส่งเสริมโดยนำบทบัญญัติ ดังกล่าวมาใช้เป็นเงื่อนไขในการให้การสนับสนุนแก่ผู้สร้างภาพยนตร์ไทย เพื่อส่งเสริมให้เกิดการสร้าง ภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาที่สะท้อนถ่ายทอดให้ทั่วโลกรู้จักสนใจและประทับใจในประเทศไทย เอกลักษณ์ความ เป็นไทย วัฒนธรรมไทย ค่านิยมไทย อันเป็นการนำทุนวัฒนธรรมมาพัฒนาใส่ความคิดสร้างสรรค์ นำไปสู่ การขับเคลื่อนเป็น Soft Power ด้วยมิติวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมไทย ตามแนวทาง วัฒนธรรมนำเศรษฐกิจ (**กรมส่งเสริมวัฒนธรรม**)

5) เห็นด้วยกับการเพิ่มโทษ แต่ไม่เห็นด้วยกับอัตราโทษที่กำหนดใหม่ถือว่าโทษปรับ ยังมีสภาพบังคับน้อยเกินไป เมื่อเทียบกับทุนการสร้างภาพยนตร์และผลประโยชน์ผู้สร้างภาพยนตร์ จะได้รับในแต่ละเรื่องซึ่งอาจจะส่งผลต่อการหลีกเลี่ยงกฎหมายเพื่อผลประโยชน์ที่ได้รับ ซึ่งคุ้มค่ากว่า การถูกลงโทษปรับเพียงน้อยนิด (**สำนักงานตำรวจแห่งชาติ**)

5. ท่านมีความคิดเห็นว่าการดำเนินการเกี่ยวกับข้อกำหนดในการสร้างภาพยนตร์ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน มีสภาพปัญหาอย่างไร และการเสนอร่างกฎหมายฉบับนี้จะสามารถแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นได้หรือไม่ อย่างไร

1) ปัจจุบันยังขาดบทบัญญัติกฎหมายเพื่อการส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาให้อุตสาหกรรมภาพยนตร์ของประเทศเติบโตและสามารถแข่งขันกับนานาประเทศได้ สมควรปรับปรุงและสร้างกลไกของกฎหมาย เพื่อเสริมสร้างศักยภาพให้ภาพยนตร์เป็นส่วนสำคัญในการขับเคลื่อนสังคมและเศรษฐกิจของประเทศไทย อีกทั้งเพื่อให้มีการนำภาพยนตร์มาใช้เป็นเครื่องมือหนึ่งในการสร้างการรับรู้ ชี้นำและคล้อยตามวิถีแห่งไทย ผ่านการนำเสนอเนื้อหาที่เกี่ยวกับสังคม ศิลปะ วัฒนธรรม และประเพณี ตลอดจนผลิตภัณฑ์และแหล่งท่องเที่ยวของประเทศไทยไปสู่สาธารณชน ทั้งในระดับประเทศ ภูมิภาค และนานาชาติ ตลอดจนเพื่อให้มีกลไกที่ชัดเจนรองรับ สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย ในการสร้างสรรค์ผลงาน ศิลปะวิทยาการ และนวัตกรรมตามที่รัฐธรรมนูญได้บัญญัติรับรองไว้ ส่งผลให้อุตสาหกรรมภาพยนตร์และอุตสาหกรรมเกมของประเทศไทยสามารถเติบโตได้อย่างเข้มแข็ง ดังนั้น การเสนอร่างกฎหมายฉบับนี้อาจจะพิจารณาปรับแก้ไขเพิ่มเติมในส่วนที่กล่าวมาข้างต้นเพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นได้ด้วย *(สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม)*

2) ข้อกำหนดในการสร้างภาพยนตร์ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันเหมาะสมแล้ว โดยปัญหาที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่เป็นปัญหาในทางปฏิบัติมากกว่าปัญหาทางข้อกฎหมาย เช่น การใช้ดุลยพินิจของคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ ความรู้ความเข้าใจของผู้สร้างภาพยนตร์หรือผู้ขออนุญาต เป็นต้น ในส่วนของการเสนอร่างกฎหมายฉบับนี้สามารถแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นได้แต่อาจจะไม่สามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้อย่างครอบคลุม ต้องพิจารณาอย่างรอบคอบเพื่อไม่ให้เกิดปัญหาเพิ่มขึ้นจากเดิม และไม่สร้างผลกระทบต่าง ๆ ต่อผู้สร้างภาพยนตร์ หน่วยงานราชการ ซึ่งจะเป็นผลเสียมากกว่าข้อกำหนดเดิม ที่ใช้บังคับอยู่แล้ว *(สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา)*

3) ปัจจุบันขาดบทบัญญัติกฎหมายเพื่อการส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาให้อุตสาหกรรมภาพยนตร์ของประเทศเติบโตและสามารถแข่งขันกับนานาประเทศได้ สมควรปรับปรุงและสร้างกลไกของกฎหมาย เพื่อเสริมสร้างศักยภาพให้ภาพยนตร์เป็นส่วนสำคัญในการขับเคลื่อนสังคมและเศรษฐกิจของประเทศไทย อีกทั้งเพื่อให้มีการนำภาพยนตร์มาใช้เป็นเครื่องมือหนึ่งในการสร้างการรับรู้ ชี้นำ และคล้อยตามวิถีแห่งไทย ผ่านการนำเสนอเนื้อหาที่เกี่ยวกับสังคม ศิลปะ วัฒนธรรม และประเพณี ตลอดจน ผลิตภัณฑ์และแหล่งท่องเที่ยวของประเทศไทยไปสู่สาธารณชน ทั้งในระดับประเทศ ภูมิภาค และนานาชาติ ตลอดจนเพื่อให้มีกลไกที่ชัดเจนรองรับสิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทยในการสร้างสรรค์ผลงาน ศิลปะ วิทยาการ และนวัตกรรมตามที่รัฐธรรมนูญได้บัญญัติรับรองไว้ และเพื่อสนับสนุน

ให้อุตสาหกรรมนี้สามารถเติบโตได้ การกำกับดูแลสอดคล้องกับการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชนตามรัฐธรรมนูญ และการใช้บังคับมาตรการเป็นไปอย่างสมดุล ทั้งนี้ การเสนอร่างกฎหมายฉบับนี้อาจจะพิจารณาปรับแก้ไขเพิ่มเติมในส่วนที่กล่าวมาข้างต้น เพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้ด้วยดี *(กรมส่งเสริมวัฒนธรรม)*

4) ข้อกำหนดในการดำเนินการสร้างภาพยนตร์ในปัจจุบันถูกจำกัดตามค่านิยมความเชื่อของไทยที่หลากหลายมากเกินไปเนื่องด้วยกิจการภาพยนตร์มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ดังนั้น หากมีการเสนอร่างกฎหมายดังกล่าว จะเป็นการช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจของประเทศ จึงถือเป็นผลดีต่อประเทศไทย *(กรมการศาสนา)*

5) การสร้างภาพยนตร์ในปัจจุบันถูกจำกัดโดยข้อกฎหมายบางประการ ส่งผลกระทบต่อการสร้างภาพยนตร์ในภาพรวมน่าเชื่อว่าร่างกฎหมายดังกล่าวจะช่วยแก้ไขในเรื่องข้อกำหนดดังกล่าวได้ในระดับหนึ่ง *(สำนักงานตำรวจแห่งชาติ)*

6) ปัจจุบันการสร้างภาพยนตร์มีการจำกัดและปิดกั้นในการสร้างภาพยนตร์ตามค่านิยมและความเชื่อของคนไทยมากเกินไป ทำให้การประกอบธุรกิจในการสร้างภาพยนตร์ของประเทศไทยไม่สามารถพัฒนาให้มีความน่าสนใจและแข่งขันกับต่างประเทศได้ ซึ่งการเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวน่าจะสามารถทำให้การประกอบธุรกิจการสร้างภาพยนตร์ของประเทศไทยสามารถแข่งขันกับต่างประเทศได้ *(สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค)*

6. ข้อคิดเห็น หรือข้อเสนอแนะอื่นๆ (ถ้ามี)

1) ปัจจุบันกระทรวงวัฒนธรรม ได้ดำเนินการยกร่างพระราชบัญญัติภาพยนตร์และเกม พ.ศ. เพื่อนำมาใช้บังคับแทนพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551 ซึ่งกระทรวงวัฒนธรรมโดยกรมส่งเสริมวัฒนธรรม ได้นำร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบกลางกฎหมาย (www.law.go.th) แล้ว และขณะนี้อยู่ระหว่างการปรับปรุงแก้ไขร่างพระราชบัญญัติฯ เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลในการส่งเสริมอุตสาหกรรมภาพยนตร์และอุตสาหกรรมเกม ซึ่งเป็นอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ (Soft Power) ประเทศไทย ให้ทันสมัย เป็นสากล สอดคล้องกับบริบทรวมทั้งเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน ซึ่งจะได้เร่งดำเนินการให้แล้วเสร็จโดยเร็ว *(สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม/กรมส่งเสริมวัฒนธรรม)*

2) พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551 มีลักษณะเป็นกฎหมายกลางที่มีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดกรอบการพิจารณาการสร้างหรือเผยแพร่ภาพยนตร์และวีดิทัศน์ ทั้งกรณีของภาพยนตร์ไทยและภาพยนตร์ต่างประเทศ โดยมีได้มุ่งหมายเพียงการสนับสนุนและกำหนดลักษณะเนื้อหา

ของภาพยนตร์ไทย การที่ร่างพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่เสนอเพื่อแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551 ได้ระบุเหตุผลของการยกเว้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อยกระดับธุรกิจภาพยนตร์ไทย โดยมีการเพิ่มเติมข้อกำหนดในการสร้างภาพยนตร์ และลักษณะเนื้อหาของภาพยนตร์ โดยมุ่งหวังในการสนับสนุนธุรกิจภาพยนตร์ไทยเป็นการเฉพาะ จึงไม่สอดคล้องกับเจตนารมณ์ที่แท้จริงของพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551 ทั้งนี้ การสนับสนุนให้ภาพยนตร์ไทยสามารถสะท้อนเอกลักษณ์ความเป็นไทย วัฒนธรรมไทย ค่านิยมไทย ผ่านการเล่าเรื่องในภาพยนตร์เพื่อดึงดูดความสนใจจากชาวโลกได้มากขึ้น นั้น อาจสามารถผลักดันได้โดยผ่านกลไกขององค์กรที่เกี่ยวข้องกับวงการภาพยนตร์ไทยได้ เช่น สมาพันธ์สมาคมภาพยนตร์แห่งชาติ โดยกระตุ้นให้ผู้สร้างภาพยนตร์ไทยตระหนักและสร้างสรรค์ผลงานที่สามารถนำเสนอเนื้อหาในลักษณะดังกล่าวได้อีกทางหนึ่ง (**สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี**)

3) เหตุผลของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ระบุว่า เนื่องมาจากปัจจุบันมีการปิดกั้นและจำกัดการสร้างภาพยนตร์ไทยตามมุมมองค่านิยมความเชื่อของไทยมากเกินไป ทำให้การประกอบธุรกิจการสร้างภาพยนตร์ไทยไม่สามารถพัฒนาให้มีความน่าสนใจและแข่งขันกับธุรกิจภาพยนตร์จากต่างประเทศได้ แต่เมื่อพิจารณาเนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ มีการกำหนดเพิ่มร่างฯ มาตรา 23/1 ให้ผู้สร้างภาพยนตร์ต้องสร้างภาพยนตร์ในลักษณะที่มีเนื้อหาที่สะท้อนถ่ายทอดให้ทั่วโลกรู้จัก สนใจและประทับใจในประเทศไทย เอกลักษณ์ความเป็นไทย วัฒนธรรมไทย ค่านิยมไทย อีกทั้งยังมีการกำหนดเพิ่มร่างฯ มาตรา 77/1 กำหนดโทษทางอาญาให้ผู้ฝ่าฝืนไม่สร้างภาพยนตร์ในลักษณะดังกล่าวต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท ซึ่งเป็นการจำกัดเสรีภาพของผู้สร้างภาพยนตร์มากเกินไป อันอาจยังส่งผลให้ภาพยนตร์ไทยมีความหลากหลายและมิติการนำเสนอที่น่าสนใจน้อยลง ซึ่งไม่เป็นไปในทางที่สนับสนุนหรือส่งเสริมอุตสาหกรรมภาพยนตร์ไทยตามเจตนารมณ์ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ (**สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี**)

4) เห็นควรเพิ่มอัตราโทษปรับสูงกว่านี้ โดยเปรียบเทียบกับระบบเศรษฐกิจ สังคมในปัจจุบัน ตลอดจนพิจารณาเรื่องต้นทุนการสร้างภาพยนตร์ ผลประโยชน์ที่ผู้สร้างภาพยนตร์จะได้รับมาประกอบการพิจารณากำหนดจำนวนค่าปรับ (**สำนักงานตำรวจแห่งชาติ**)

5) ไม่ขัดข้องต่อร่างพระราชบัญญัติฯ ดังกล่าว เนื่องจากจะช่วยส่งเสริมให้เกิดการสร้างภาพยนตร์ไทยที่มีความหลากหลายมากขึ้น ซึ่งจะสร้างความประทับใจในประเทศไทย และเผยแพร่เอกลักษณ์ความเป็นไทย วัฒนธรรมไทย ค่านิยมไทย ไปยังผู้ชมทั้งคนไทยและคนต่างชาติ เป็นการผลักดัน Soft Power และอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ของไทยไปยังนานาประเทศ ช่วยกระตุ้นให้เกิด การสร้างรายได้เชิงเศรษฐกิจและการพัฒนาธุรกิจสร้างภาพยนตร์ไทยต่อไป นอกจากนี้ ร่างพระราชบัญญัติฯ ดังกล่าวยังคงมี

เนื้อหาที่รัดกุมและป้องกันการสร้างภาพยนตร์ไทยในลักษณะที่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน บ่อนทำลายสถาบันศาสนา บ่อนทำลายสถาบันพระมหากษัตริย์ หรืออาจจะกระทบกระเทือนต่อความมั่นคง และเกียรติภูมิของประเทศไทย ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางและมาตรการส่งเสริมการลงทุน อุตสาหกรรมภาพยนตร์ของสำนักงาน *(สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน)*

6) "ไม่เห็นด้วย" กับพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพราะไม่สอดคล้องและเป็นอุปสรรคทางด้านกฎหมายต่อผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมภาพยนตร์ไทย อีกทั้งพรบ. ฉบับนี้ก็ยังขาดความเข้าใจและล้ำสมัย และมีการจำกัดสิทธิและเสรีภาพในการสร้างภาพยนตร์ โดยทางสมาคมภาพยนตร์ฯ จำขอให้มีการปรับปรุง-แก้ไขอีกครั้งเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อภาพรวมของอุตสาหกรรมอย่างที่เราควรจะเป็น *(สมาพันธ์สมาคมภาพยนตร์แห่งชาติ)*

ส่วนที่ 3 รายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดขึ้นจากร่างกฎหมาย

1. ความเป็นมา สภาพปัญหา ความจำเป็นที่จะต้องตรากฎหมาย

ร่างพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เสนอเพื่อแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551 เนื่องจากปัจจุบันมีการปิดกั้น และจำกัดการสร้างภาพยนตร์ไทยตามมุมมองค่านิยมความเชื่อของไทยมากเกินไป ทำให้การประกอบธุรกิจการสร้างภาพยนตร์ไทยไม่สามารถพัฒนาให้มีความน่าสนใจและแข่งขันกับธุรกิจภาพยนตร์จากต่างประเทศได้ จึงสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติดังกล่าวให้มีการผ่อนคลายมาตรการการจำกัด รวมถึงให้มีการปกป้องการทำลายสถาบันศาสนา สถาบันพระมหากษัตริย์ และสิ่งแวดล้อม และมีการกำหนดให้การสร้างภาพยนตร์ไทยนั้นจะต้องมีการสะท้อนถ่ายทอดให้ทั่วโลกรู้จัก สนใจและประทับใจในประเทศไทย เอกลักษณ์ความเป็นไทย วัฒนธรรมไทย ค่านิยมไทย เพื่อนำต้นทุนที่มีอยู่เหล่านั้นมาประยุกต์ ผสมผสาน เพื่อเพิ่มมูลค่าผ่านการเล่าเรื่อง ผ่านภาพยนตร์ ดึงดูดให้คนสนใจในประเทศไทยมากขึ้น จะเป็นการช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจของประเทศไทย และพัฒนาธุรกิจการสร้างภาพยนตร์ไทยต่อไป โดยมีการเสนอแก้ไขเพิ่มเติมข้อกำหนดในการสร้างภาพยนตร์ การกำหนดให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการสร้างภาพยนตร์ที่มีผลกระทบหรือก่อให้เกิดความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อมหรือทรัพยากรธรรมชาติ ซึ่งเป็นของรัฐหรือสาธารณสมบัติของแผ่นดิน การแก้ไขเพิ่มเติมอำนาจของคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ ตลอดจนการเพิ่มโทษผู้ฝ่าฝืน

2. ความสอดคล้องของร่างกฎหมาย

☒ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

มาตรา 40 บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการประกอบอาชีพ

การจำกัดเสรีภาพตามวรรคหนึ่งจะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ตราขึ้นเพื่อรักษาความมั่นคงหรือเศรษฐกิจของประเทศ การแข่งขันอย่างเป็นธรรม การป้องกันหรือขจัดการกีดกันหรือการผูกขาด การคุ้มครองผู้บริโภค การจัดระเบียบการประกอบอาชีพเพิงเท่าที่จำเป็น หรือเพื่อประโยชน์สาธารณะอย่างอื่น

การตรากฎหมายเพื่อจัดระเบียบการประกอบอาชีพตามวรรคสอง ต้องไม่มีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติหรือก้าวก่ายการจัดการศึกษาของสถาบันการศึกษา

☒ ยุทธศาสตร์ชาติและแผนการปฏิรูปประเทศ

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ.2566-2580) ประเด็น (02) การต่างประเทศ ระบุว่า การส่งเสริมสถานะและซอฟต์แวร์ (Soft Power) ประเทศไทย สามารถกระทำได้โดยผ่านการเผยแพร่วัฒนธรรมและเอกลักษณ์ของไทย

☒ หนังสือสัญญาระหว่างประเทศ ข้อตกลงหรือความตกลงระหว่างประเทศ

กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง (International Covenant on Civil and Political Rights: ICCPR) ข้อ 19 วรรค 2 บุคคลทุกคนมีสิทธิในเสรีภาพแห่งการแสดงออก สิทธินี้รวมถึงเสรีภาพที่แสวงหา รับและเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและความคิดทุกประเภท โดยไม่คำนึงถึงพรมแดน ทั้งนี้ ไม่ว่าด้วยวาจาเป็นลายลักษณ์อักษรหรือการตีพิมพ์ในรูปศิลปะ หรือโดยอาศัยสื่อประการอื่นตามที่ตนเลือก

3. ประโยชน์ที่ประชาชนและสังคมจะได้รับ

ประชาชนมีส่วนร่วมในการสร้างภาพยนตร์ที่มีผลกระทบหรือก่อให้เกิดความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อมหรือทรัพยากรธรรมชาติ ซึ่งเป็นของรัฐหรือสาธารณสมบัติของแผ่นดิน

4. ความสัมพันธ์หรือความใกล้เคียงกับกฎหมายอื่น

- 1) พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551
- 2) ประมวลกฎหมายอาญา
- 3) พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550
- 4) พระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. 2551
- 5) พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509

5. ผลกระทบโดยรวมที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

5.1 ผลกระทบต่อเศรษฐกิจ

กิจการภาพยนตร์มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ภาคเอกชนในอุตสาหกรรมการผลิตสินค้าและบริการ ตลอดจนหน่วยงานภาครัฐสามารถใช้ประโยชน์จากภาพยนตร์ไทยเพื่อเป็นเครื่องมือในการเพิ่มพูนผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ และการแข่งขันได้กับต่างประเทศ โดยรัฐบาลมีฐานะเป็นเพียงผู้ส่งเสริมและกระตุ้นให้เกิดความร่วมมือระหว่างกัน โดยการใช้มาตรการจูงใจ

ด้านการเงิน การคลังหรือมาตรการอื่น ผ่านกลไกคณะกรรมการระดับชาติ เพื่อกำหนดเป้าหมาย การส่งเสริมภาพลักษณ์ไทยในประเทศและต่างประเทศด้านอุตสาหกรรม สินค้าและบริการ

แต่เมื่อพิจารณาเนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ มีการกำหนดเพิ่มร่างฯ มาตรา 23/1 ให้ผู้สร้างภาพยนตร์ต้องสร้างภาพยนตร์ในลักษณะที่มีเนื้อหาที่สะท้อนถ่ายทอดให้ทั่วโลกรู้จัก สนใจ และประทับใจในประเทศไทย เอกลักษณ์ความเป็นไทย วัฒนธรรมไทย ค่านิยมไทย อีกทั้งยังมีการกำหนด เพิ่มร่างฯ มาตรา 77/1 กำหนดโทษทางอาญาให้ผู้ที่ไม่สร้างภาพยนตร์ในลักษณะดังกล่าวต้องระวาง โทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท ซึ่งเป็นการจำกัดเสรีภาพของผู้สร้างภาพยนตร์มากเกินไป อันอาจยิ่งส่งผล ให้ภาพยนตร์ไทยมีความหลากหลายและมิติการนำเสนอที่น่าสนใจน้อยลง ซึ่งไม่เป็นไปในทางที่สนับสนุน หรือส่งเสริมอุตสาหกรรมภาพยนตร์ไทยตามเจตนารมณ์ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

5.2 ผลกระทบต่อสังคม

ภาพยนตร์และวีดิทัศน์ เป็นสื่อที่มีความสำคัญและมีบทบาทในวิถีชีวิตของผู้คนในสังคม ซึ่งสามารถเข้าถึงประชาชนส่วนใหญ่ในทุกระดับชั้น รวมทั้งเป็นสื่อที่เผยแพร่ความรู้ ความคิดเห็น ศิลปะ และวัฒนธรรม โดยกระบวนการสร้างและผลิตสื่อภาพยนตร์และวีดิทัศน์ดังกล่าวมีแนวคิดและประเด็น เนื้อหาสาระที่สะท้อนหรือแฝงอยู่ทั้งที่เป็นโครงสร้างสถาบันและความสัมพันธ์ทางสังคม ระบบคุณค่าและ ความหมายของสิ่งต่าง ๆ อาทิ ประเด็นหรือสิ่งสะท้อนวัฒนธรรมหลักหรือการผสมผสานทางวัฒนธรรม อย่างไรก็ดี การบริโภคสื่อดังกล่าวย่อมส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมในการดำเนินชีวิตทั้งในเชิงบวกและเชิง ลบต่อผู้บริโภค โดยเฉพาะเด็กและเยาวชน ครอบครัว ชุมชน สังคม เศรษฐกิจและประเทศชาติ ดังนั้น หากภาพยนตร์และวีดิทัศน์ถูกเผยแพร่ออกไปโดยไม่ผ่านการตรวจสอบแล้วเนื้อหาของภาพยนตร์มีความ ไม่เหมาะสม ไปขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรืออาจกระทบกระเทือนต่อ ความมั่นคงของรัฐและเกียรติภูมิของประเทศไทย ซึ่งส่งผลเสียหายอย่างร้ายแรงต่อสังคมและประเทศไทย

ดังนั้น การประกอบกิจการภาพยนตร์และวีดิทัศน์ จึงเป็นเรื่องสำคัญที่จะต้องมีความหมาย ในการกำกับดูแลและส่งเสริม สำหรับการถ่ายทำภาพยนตร์ต่างประเทศในประเทศไทย กฎหมายมีส่วนสำคัญ ในการกำกับดูแลให้การถ่ายทำภาพยนตร์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย เกิดการสร้างงานและกระจายรายได้ และช่วยรักษาสภาพแวดล้อมในพื้นที่ทั่วทุกภาคที่มีการถ่ายทำ ทั้งภาคอุตสาหกรรมภาพยนตร์และการท่องเที่ยว

5.3 ผลกระทบอื่นที่สำคัญ

การแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 23 แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551 และ เพิ่มมาตรา 23/1 ซึ่งมีเนื้อหาครอบคลุมการสร้างภาพยนตร์ไทย และการสร้างภาพยนตร์ต่างประเทศใน ราชอาณาจักร บทบัญญัติในร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวในส่วนที่บัญญัติว่า “และรวมถึงการกำหนดให้

ผู้สร้างภาพยนตร์ต้องสร้างภาพยนตร์ในลักษณะที่มีเนื้อหาที่สะท้อนถ่ายทอดให้ทั่วโลกรู้จักสนใจและประทับใจในประเทศไทย เอกลักษณ์ความเป็นไทย วัฒนธรรมไทย ค่านิยมไทย” มีผลกระทบต่อมาตรการส่งเสริมการถ่ายทำภาพยนตร์ต่างประเทศในประเทศไทย เป็นการขัดขวางการพัฒนาอุตสาหกรรมภาพยนตร์ด้วยการกำหนดให้ลักษณะเนื้อหาภาพยนตร์ให้มีการนำเสนอเพียงลักษณะหนึ่งเท่านั้น เมื่อมีการกำหนดให้ภาพยนตร์ต้องมีเนื้อหาที่สะท้อน ถ่ายทอดให้ทั่วโลกรู้จัก สนใจและประทับใจในประเทศไทย เอกลักษณ์ความเป็นไทย วัฒนธรรมไทย ค่านิยมไทย เป็นกฎหมาย จึงถือได้ว่าเป็นการจำกัดกรอบความคิดและเสรีภาพในการแสดงออกของผู้สร้างภาพยนตร์

ทั้งนี้ อาจนำบทบัญญัติดังกล่าวมาใช้เป็นเงื่อนไขในการให้การสนับสนุนแก่ผู้สร้างภาพยนตร์ไทย เพื่อส่งเสริมให้เกิดการสร้างภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาที่สะท้อนถ่ายทอดให้ทั่วโลก รู้จักสนใจและประทับใจในประเทศไทย เอกลักษณ์ความเป็นไทย วัฒนธรรมไทย ค่านิยมไทย อันเป็นการนำทุนวัฒนธรรม มาพัฒนาใส่ความคิดสร้างสรรค์ นำไปสู่การขับเคลื่อนเป็น Soft Power ด้วยมิติวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมไทย ตามแนวทางวัฒนธรรมนำเศรษฐกิจ

6. ผลกระทบของร่างกฎหมายที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption Risk Assessment)

6.1 ความเสี่ยงที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption) ในการกำหนดให้มีระบบคณะกรรมการ

☐ มี

☒ ไม่มี

6.2 ความเสี่ยงที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption) ในการกำหนดให้มีระบบอนุมัติ อนุญาต

☐ มี

☒ ไม่มี

6.3 ความเสี่ยงที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption) ในการกำหนดให้อำนาจแก่เจ้าหน้าที่ตามกฎหมาย

☐ มี

☒ ไม่มี

6.4 ความเสี่ยงที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption) ในการกำหนดให้มีการออกกฎหมายลำดับรอง

☐ มี

☒ ไม่มี

6.5 ความเสี่ยงที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption) กรณีกฎหมายไม่ครอบคลุม

☐ มี☒ ไม่มี6.6 ความเสี่ยงที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption) กรณีกฎหมายคลุมเครือ
ซ้ำซ้อน หรือขัดกัน☐ มี☒ ไม่มี

6.7 ความเสี่ยงที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption) กรณีกฎหมายกำหนดโทษ

☐ มี☒ ไม่มี

7. การกำหนดให้มีระบบอนุญาตอนุมัติหรือการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่

☒ มี☐ ไม่มี

เหตุผลและความจำเป็น

เพื่อให้ภาพยนตร์ที่จะนำออกฉาย ให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายในราชอาณาจักรต้องผ่านการตรวจพิจารณา และได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ รวมทั้งอนุญาตการสร้างภาพยนตร์ต่างประเทศในราชอาณาจักร และอนุญาตการส่งออกภาพยนตร์และวีดิทัศน์ไปนอกราชอาณาจักร

8. การกำหนดให้มีระบบคณะกรรมการ

☒ มี☐ ไม่มี

เหตุผลและความจำเป็น

คณะกรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์แห่งชาติ มีหน้าที่เสนอนโยบายแผนและกำหนดยุทธศาสตร์เกี่ยวกับการประกอบอุตสาหกรรมภาพยนตร์และการส่งเสริมอุตสาหกรรมภาพยนตร์ต่อรัฐมนตรี รวมทั้งกำหนดหลักเกณฑ์ในการตรวจพิจารณาและกำหนดประเภทของภาพยนตร์ที่จะนำออกฉาย ให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายในราชอาณาจักร และมีคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ มีหน้าที่ในการตรวจพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ที่จะนำออกฉาย ให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายในราชอาณาจักร รวมทั้งอนุญาตการสร้างภาพยนตร์ต่างประเทศในราชอาณาจักร และอนุญาตการส่งออกภาพยนตร์และวีดิทัศน์ไปนอกราชอาณาจักร โดยที่คณะกรรมการชุดนี้เป็นองค์กรหลักในการตรวจพิจารณาและอนุญาตภาพยนตร์และวีดิทัศน์ก่อนนำออกเผยแพร่

9. บทกำหนดโทษ

- ☐ ไม่มี
- ☒ โทษทางอาญา
- ☐ โทษทางปกครอง
- ☐ โทษปรับเป็นพินัย
- ☐ โทษอุปรกรณ์

เหตุผลและความจำเป็น

เพื่อลงโทษผู้กระทำความผิด และให้การบังคับใช้กฎหมายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

10. การประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย

ร่างพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ฉบับนี้ มีความสัมพันธ์กับพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551 ซึ่งกรมส่งเสริมวัฒนธรรม เป็นหน่วยงานผู้รับผิดชอบการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย ได้จัดให้มีการประเมินผลสัมฤทธิ์พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551 ตามพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. 2562 และได้รับข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการพัฒนากฎหมาย โดยได้ดำเนินการประเมินผลสัมฤทธิ์ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2564 ถึงวันที่ 15 กันยายน 2565

ผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย เห็นว่า พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551 ยังคงมีความสำคัญต่อสังคมและระบบเศรษฐกิจของประเทศ เนื่องจากภาพยนตร์และวีดิทัศน์ถือเป็นสื่อที่มีความสำคัญและมีบทบาทในวิถีชีวิตของผู้คนในสังคมซึ่งสามารถเข้าถึงประชาชนส่วนใหญ่ในทุกระดับชั้น รวมทั้งเป็นสื่อที่เผยแพร่ความรู้ ความคิดเห็น ศิลปะและวัฒนธรรม โดยกระบวนการสร้างและผลิตสื่อภาพยนตร์และวีดิทัศน์ดังกล่าวมีแนวคิดและประเด็นเนื้อหาสาระที่สะท้อนหรือแฝงอยู่ทั้งที่เป็นโครงสร้างสถาบันและความสัมพันธ์ทางสังคม ระบบคุณค่าและความหมายของสิ่งต่าง ๆ แต่เนื่องจากกฎหมายนี้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน ประกอบกับเมื่อสังคมไทยเข้าสู่การพัฒนาสังคมอุตสาหกรรมและเชื่อมโยงกับสังคมโลก รูปแบบของภาพยนตร์และวีดิทัศน์จึงมีการปรับและเปลี่ยนแปลงไป มีวัสดุอุปกรณ์และเทคโนโลยีที่ทันสมัย และมีการปรับรูปแบบในการกำกับดูแลและส่งเสริมภาพยนตร์และวีดิทัศน์ให้รับกับสภาพสังคมและเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไปเพื่อให้กฎหมายมีความทันสมัย เป็นสากล สอดคล้องกับบริบทที่เปลี่ยนแปลงไปลดความเหลื่อมล้ำ เอื้อต่อการพัฒนา และมีการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพเป็นธรรมไม่เลือกปฏิบัติ และเป็นการอำนวยความสะดวกตามหลักนิติธรรม และสอดคล้องตามหลักการ

ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 77 ซึ่งกำหนดให้รัฐจึงใช้ระบบอนุญาตและระบบคณะกรรมการในกฎหมายเฉพาะกรณีที่เป็น พึงกำหนดหลักเกณฑ์การใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ของรัฐ และระยะเวลาในการดำเนินการตามขั้นตอนต่าง ๆ ที่บัญญัติไว้ในกฎหมายให้ชัดเจน และพึงกำหนดโทษอาญาเฉพาะความผิดร้ายแรงประกอบกับมาตรา 258 ที่กำหนดให้ดำเนินการปฏิรูปประเทศอย่างน้อยในด้านกฎหมายให้เกิดผลปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบหรือข้อบังคับต่าง ๆ ที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้ให้สอดคล้องกับหลักการตามมาตรา 97 และพัฒนาให้สอดคล้องกับหลักสากล โดยควรปรับปรุงกฎหมาย ในประเด็นสำคัญ ดังนี้

1) ควรมีการกำหนดและปรับปรุงบทนิยามที่เกี่ยวกับภาพยนตร์และวีดิทัศน์ใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกับสภาวะการณ์ และเทคโนโลยีในปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงไป เช่น ปรับปรุงบทนิยามคำว่า “ภาพยนตร์” เพื่อให้มีขอบเขตที่เน้นไปที่ “งาน” ที่สามารถฉายให้เกิดภาพเคลื่อนไหวอย่างต่อเนื่อง แต่จะไม่รวมถึง “วัสดุบันทึก” เพื่อให้รองรับกับเทคโนโลยีที่อาจเปลี่ยนแปลง กำหนดบทนิยาม “เกม” ขึ้นใหม่ แทนบทนิยาม “วีดิทัศน์” เดิมเพื่อกำกับดูแลเกมโดยเฉพาะ นอกจากนี้เห็นควรแก้ไข นิยามสื่อโฆษณาให้มีขอบเขตครอบคลุมถึงสิ่งที่เป็นสื่อโฆษณาอย่างแท้จริง และลดภาระภาคเอกชนในการปฏิบัติตามกฎหมาย และปัญหาในการปฏิบัติราชการที่มีความไม่ชัดเจนถึงขอบเขตของสื่อโฆษณา

2) การขออนุญาตประกอบกิจการโรงภาพยนตร์ ประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยนหรือจำหน่ายภาพยนตร์และวีดิทัศน์ และการประกอบกิจการร้านวีดิทัศน์ (ร้านเกม) เปลี่ยนจากอนุญาต เป็นจัดแจ้ง รวมทั้งเปลี่ยนระบบการตรวจพิจารณาเนื้อหาและการอนุญาตเป็นระบบการรับรองตนเองเพื่อให้บริหารจัดการระดับความเหมาะสมของเนื้อหาให้เหมาะสมกับช่วงวัย ประกอบกับหากกำหนดให้ผู้ประกอบการหรือองค์กรเอกชนสามารถรับรองตนเองตามหลักเกณฑ์ที่ร่วมกันกำหนดโดยภาครัฐ ภาคเอกชนและภาคประชาสังคม และให้คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และเกมเรตสูงหรืออาจ กระทบต่อความมั่นคง อันจะทำให้เกิดความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชนและภาคประชาสังคม และทำให้กฎหมายบังคับใช้ได้จริง

3) ยกเลิกการควบคุมร้านค้าคาราโอเกะ เนื่องจากเห็นว่ามีความซ้ำซ้อนกับสถานบริการตามพระราชบัญญัติสถานบริการที่กระทรวงมหาดไทยเป็นผู้บังคับใช้กฎหมายอยู่

4) กำหนดมาตรการทางกฎหมายในการยอมรับมาตรฐานและรายละเอียดการจัดระดับความเหมาะสมของเนื้อหาโดยหน่วยงานภาครัฐหรือภาคเอกชนต่างประเทศที่เห็นว่าเหมาะสมมาใช้เพื่อลดความซ้ำซ้อนในการจัดระดับความเหมาะสมของเนื้อหาภาพยนตร์และเกม และลดภาระการดำเนินการของภาครัฐ โดยยังคงประโยชน์ต่อผู้ชมผู้เล่นและผู้เกี่ยวข้องได้รับข้อมูลเกี่ยวกับการจัดระดับความเหมาะสมของเนื้อหา

5) กำหนดผู้ประสานงานการถ่ายทำภาพยนตร์ต่างประเทศในประเทศไทยไว้ในพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริม ควบคุม และกำกับดูแลการถ่ายทำภาพยนตร์ต่างประเทศในประเทศไทย โดยกำหนดให้มีระบบการขึ้นทะเบียนผู้ประสานงานการถ่ายทำภาพยนตร์และใช้กลไกทางกฎหมายแทนการใช้ประกาศของคณะกรรมการฯ และจะทำให้เกิดการวางมาตรฐานการดำเนินงานของผู้ประสานงานการถ่ายทำภาพยนตร์ที่ดียิ่งขึ้น

6) ปรับแก้ไขอัตราค่าธรรมเนียมให้สอดคล้องกับกลไกการกำกับดูแลตามพระราชบัญญัตินี้ โดยพิจารณาเทียบเคียงจากสภาการณ้เศรษฐกิจและค่าครองชีพที่เปลี่ยนแปลงไป ปรับเปลี่ยนจากค่าธรรมเนียมใบอนุญาตมาเป็นค่าธรรมเนียมการประกอบกิจการรายปี โดยนำค่าธรรมเนียมใบอนุญาตซึ่งมีอายุ 5 ปี เฉลี่ยออกมาเป็นค่าธรรมเนียมรายปี เพื่อมิให้ผู้ประกอบการได้รับภาระเพิ่มมากขึ้นจากกฎหมายปัจจุบันจนเกินสมควร นอกจากนี้เห็นควรตัดค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต และใบแทนใบอนุญาตออก ปรับเปลี่ยนจากค่าธรรมเนียมใบอนุญาตมาเป็นค่าธรรมเนียมการประกอบกิจการรายปี โดยนำค่าธรรมเนียมใบอนุญาตซึ่งมีอายุ 5 ปี เฉลี่ยออกมาเป็นค่าธรรมเนียมรายปี เพื่อมิให้ผู้ประกอบการได้รับภาระเพิ่มมากขึ้นจากกฎหมายปัจจุบันจนเกินสมควร

7) กรณีโทษทางอาญาเกี่ยวกับการประกอบกิจการโรงภาพยนตร์ ประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยนหรือจำหน่ายภาพยนตร์และวีดิทัศน์ และการประกอบกิจการร้านวีดิทัศน์ (ร้านเกมและร้านคาราโอเกะ) รวมไปถึงการตรวจพิจารณาเนื้อหาและการอนุญาตของภาพยนตร์วีดิทัศน์และ สื่อโฆษณา เห็นควรตัดโทษทางอาญาออก เนื่องจากไม่สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบันและไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ที่บัญญัติหลักการให้มีโทษทางอาญาเฉพาะความผิดร้ายแรงในการป้องกันหรือลงโทษผู้กระทำความผิด ทำให้การบังคับใช้กฎหมายไม่บรรลุวัตถุประสงค์สมควรที่จะต้องพิจารณาความร้ายแรงของการกระทำความผิด และใช้ทางเลือกอื่นในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว โดยเปลี่ยนโทษทางอาญาเป็นใช้มาตรการทางปกครองและโทษทางปกครองในการบังคับการให้เป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมาย

ปัจจุบันกระทรวงวัฒนธรรม ได้ดำเนินการยกร่างพระราชบัญญัติภาพยนตร์และเกม พ.ศ. เพื่อนำมาใช้บังคับแทนพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551 ซึ่งกระทรวงวัฒนธรรม โดยกรมส่งเสริมวัฒนธรรม ได้นำร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบกลางกฎหมาย (www.law.go.th) แล้ว และขณะนี้อยู่ระหว่างการปรับปรุงแก้ไขร่างพระราชบัญญัติฯ เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลในการส่งเสริมอุตสาหกรรมภาพยนตร์และอุตสาหกรรมเกม ซึ่งเป็นอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ (Soft Power) ประเทศไทย ให้ทันสมัย เป็นสากล สอดคล้องกับบริบท รวมทั้งเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน ซึ่งจะได้เร่งดำเนินการให้แล้วเสร็จโดยเร็ว

ส่วนที่ 4 การเปิดเผยรายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างกฎหมาย

คณะกรรมการขับเคลื่อนการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างกฎหมายที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือผู้มีสิทธิเลือกตั้งไปสู่ภาคประชาชน ได้เปิดเผยรายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างกฎหมายทางเว็บไซต์รัฐสภา www.parliament.go.th แล้วตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2567

คณะกรรมการขับเคลื่อนการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น
จากร่างกฎหมายที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือผู้มีสิทธิเลือกตั้งไปสู่ภาคประชาชน
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร